

Bérmunkát levélk el nem fogadtat.

Előzetési árak:
 Helyben házhoz hordva, vagy
 vidékre postán küldve:
 Ezüst érem 30 kr.
 Félérem 20 kr.
 Négyszögletes 10 kr.
 Ezüstös ezüst érem 20 frank.

Egyre máj 18. k. a kapható
 a kádárhatalmát a Grosse Grun-
 stáv jótékonyságiúrtalján.

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómezei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Hirdetők levéltárnak a kádár-
 hivatalban.

Hirdetők díja:
 4 hasznos gármondor vagy
 annál 50 kr. Nagyobb és
 többeszer hirdetésnél kedvez-
 mény. Minden egyes hirdet-
 mény után meg kell 30 kr.
 bírságot fizetni.

Értelmezési díjazás 10 kr.
 Hirdetők és Értelmezők díjaz
 alos Ezeredő.

Megjelenik hetenként háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda: Brassó, Kolozsvár utca 26. szám alatt, hová a lap szellemi vezetői illetékes intézmények.

A szerkesztést 10000, FÉLÉREZÉSI IROS. Értelmezők vissza nem adhatók.

A lap kiadó-hivatala: Brassó, Kolozsvár utca 26. sz. a. Ide küldendő az előfizetési pénzek és hirdetések díjai.

Egyházközpontjai kérdések.

A szabadelvű párt május 17-iki esti értekezletét tárgyalatokat s elfogadott a vallás- és közoktatásiügyi tárca költségvetése.

A tárgyalás folytatása fontos nyilatkozatokat tettek gr. Csáky Albin választású, és Szilágyi Deszö igazságügyi-miniszterek. E nyilatkozatok elénk viszhangot fogtak kelteni nemcsak az országban, de bizonyán a haza határain túl is.

Feszült figyelem kísérette gr. Csáky Albin szavait, a ki tudatta a párttal, hogy mit szándékozik a házban kijelenteni az elkeresztelés kérdése névze. Az 1890. évi költségvetésben az elkeresztelési rendelet volt a támaszpontok közötti és csak melléke-
 zés történt említés az 1868. LIII. t. c. módosításáról.

Azóta mindez megváltozott, a mi nem csekély elégtételt szolgált az országban, hogy a rendelet tisztán a törvény végrehajtását célozta. A vita véget ért az ismeretes határozati javaslatral, mely költségeséget tette a kormányknak azon esetre, ha a végrehajtás nehézségei útjának, javaslatlál lépni a ház elé. A miniszter elkereszteltnek látja az időt, a javulat bejelentésére. Az, hogy a rendeletben statuti kihalás éinen egyesek véteket, meg nem képezte okot. Külön törvényhozási intézkedésre; de kötségtelenül vált, hogy a rendelet kibocsátása után a

lelkészek egy részénél a körelességek konfliktusa állott elő.

Ha általi feladatok elintézéséről volt szó, birtátré kell ugyan szemlenni minden partikuláris érdekek; de ha más ut is kínálkodik, melyen a lelkesimert konfliktusokat meg lehet szüntetni, hiba volna nem erre lépni, ez ut a polgári anyakönyvelés behozatala, okvetlen szükséges követel, hogy az anyakönyvek az általi követségnek megfelelően működjenek.

Elismert szöve is, az ennek ez idő szerint utján álló nehézségeket s épen azért most csak a vegyes házasságokból született gyermekek anyakönyveléséről van szó, az pedig a jelenlegi közgazdasági körökben is megfelelően elintézhetik. Ez által biztosítotnak a törvény végrehajtása. Ez szemben nem érinti az egyházi ügykör s véget vet a jelenlegi helyzetnek.

Szóla rajta lez, hogy a javaslat mielőbb a törvényhozási előterjesztések. A mi az 1868. LIII. t. c.-et illeti, a kormány állapota teljesen változatlan. Mind azt fenntartja, a mi 1890-ben kijelentett, a törvény módosítására kedvezményezést tenni nem hajlandó s ha az más oldalról tettenek, azt magáévá nem teszi. Epen az elkeresztelési ügy jelenlegi statuma teszi ezt legkevésbé kívánatos. A módosítás most a felekezeti ellentétet végten harczat idéznék elő.

Az elkeresztelési ügy az említett ja-

vaslattal amugy is megszűnévé, a törvény módosításra a mi csak ez incidensből hozott elő, semmi szükség nem leendő. Kéri énen Állásponjtának a párt részéről való támogatását.

A miniszternek énen tetészelő fogadtat tejesítések elénk eszmecseré kísérté, melynek során T. a Kálman azon reményének adván kifejezté, hogy annak idején az általi polgári anyakönyvelés fog behozott, kijelenté, hogy teljes örömmel hallotta a miniszter nyilatkozatát.

Chorin Ferenc szintén elismerte a törzsi gróf Csáky polgártól iránt és határozati javaslatot nyújt be, mely felhívja a kormányt, hogy terjeszsen be javaslatot a zsidó felekezetnek a bevalóság köz felvétele iránt. Mire Csáky Albin megjezti, hogy ha csak recipiálással volna szó; azt megtagadni nem lehetne. A zsidóság viszonyát az államhoz és a többi felekezetekhez is szabályozni kellene. Elismert, hogy foglalkozni kell a kérdéssel; hogy a megoldás a jogegyenlőség alapján kezdeményezendő s ezt kell, hogy a kormány magának tartsa fenn. Busbach Péter az általi anyakönyvelés behozatalát sürgeti, míg T. Fodor József csak az 1868. LIII. t. c. revízióját lát jókore orvoslát.

Szilágyi Deszö igazságügyi miniszter megjezti, hogy a kultuszminiszter kifejezte, hogy hagyassák a kormány kezében a zsidó-kereszt megoldásának kezdeményezése s megjelölté a megoldás kiint-

dulási pontjait is. A mi a házasság kérdését illeti, a kormány egységes házassági jog megalkotását óhajtja, a melynél a valláskülönbség nem képez akadályt a jurisdictió kizárólag az állam gyakorolja.

A mi az 1868-i törvényről illeti, hibás a feltezés, mely a törvény 12. §-át az általi vallás szabadság nagy hullámokat verő kérdéseiről izolálton revideálhatónak hiszi. A mi a zsidó polgárátiraklatot illeti, meggyőződhatnak abban, hogy a kormány és a párt énszinten akarja az ő teljes polgári egyenlőségüket s más megoldást nem is képez.

Perczel Deszö és Pulszky Ágost helyeslése felszólalás után Chorin Ferenc elnt határozati javaslatot.

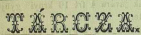
Báró Podmaniczky Frigyes elnt kijelenti, hogy a párt tulajnyom többesze örömmel és helyesléssel vette tudomásul a kormányknak az egyházközpontjai kérdésekre vonatkozó nyilatkozatát s a költségvetést általánosságban elfogadta.

—

Belföld.

Apponyi Albert gr. a nemzeti párt vezére a szavazáson levő elkeresztelési kérdései pártját elött úgy nyilatkozott, hogy a kormányknal szemben merov állást elfoglalni illuzó volna.

A szempont, melyből a kérdés megítélésénél kiindul, nem más, mint az egész magyar nemzet feléltetésének megvárása. E lét

Nehéz a háló.

A „Brassó” eredeti társasága.—
 Írta: Mechant.

Epen fulunk mellett ér az ugynevezett szőpörösök énen folyója a csendes folyókai malomokkal bővelkedő kedves folyókai Sósokor elcsúszott az a gát felött az eger, haza a csendes időben is idegesítő lennéi nyátrák, melyek önként partjaitól azt a széles vízszint, mely ott, mintha álma, modalatnak látszik, Sósokor kiderítsem a szőpörösök, melyek ott mért nem fűdik sem, hiszen oly szép, oly lassú ott a víznyálcs.

Azt mondok, hogy meg Zsándor Miksa sem merít ott megmozni, úgy is izgatott a fokuk s felváltok a fák s vízi nyörvény gyökerei, moztat. — Csak a halászek jöttek oda este, mikor a part utolsó szőpörös végéig a merengő vízzel s a szőpörösök ezer milliói keringnek fölött; — ott velük ki a háló.

Azt mondok, hogy meg Zsándor Miksa sem merít ott megmozni, úgy is izgatott a fokuk s felváltok a fák s vízi nyörvény gyökerei, moztat. — Csak a halászek jöttek oda este, mikor a part utolsó szőpörös végéig a merengő vízzel s a szőpörösök ezer milliói keringnek fölött; — ott velük ki a háló.

Ha nem kezdjük előt, a hál ott, mert 5 néve, a mit a társasálat elött neki Erosz Mihály volt, de híz az én népem mindenképpen a foglalkozásokról nevez el. Mivel Erosz Mihály a csendőrséget is kiszolgált, azóta Zsándor Miksa létét. Tekintélye volt az u névze. Edes apja kis bérségűt elvett énen kint, a megvárhatatlan becsülettel; az ismétl is rendbehozta s olyan derék felmérőket hozott a szeméző falból, mint akkor épen a mi lakunkban nem volt terjéhe adó lennéi

hogy mindenképp dicsőre. Jól is állott a haza-
 tiasz, mindenképp csodálkozott. Haj! nem hiába csodálkozott, mert a mire Ágoston asszony ritette a kezét, abból mind állás került.

Mikának megítélje fajt valami. Nem mond-
 nem kérdés, hogy valami beja van, nem kérdés, nem merít. — Nálunk az asszony ha szereti az ént, egészen robban szor, nem faggatja. — De az embernek a megítélje fajt valami. Egy két esetet ott az asszonyknak a napokig nem szólt.

Szűgny, szűgny asszony, ha tudnád, hogy az a gyűlölet az, a szaporodás, az a haj épen. Hiszen az fáj Mikának hogy: hit-
 mért, hitet hajolnak, hirté hirtégen mindent, ha nincs senkijé!

Zsándor Miksa egyez megint erősen rájöttett ez az előző szöveg s mikor nap lementekor fölveté szardására a házhoz támasztott hálót s elcsúszott a nagy hál felét, épen akkor vezette el a szőpörös végéig nagy kamazt lennéi.

Hirté hirtégen kety Erosz uram — sző-
 lója meg a lennéi.

— Szerecsent próbálni itt fennebb a gútlát.

— Tudom én jól a szerecsent, ma reggel arra jöttam, hogy a part vízben a hál, mint eszt a szőpörös. Haragvontam meg a megmutatott mindjárt.

Mihály uram anallt meszté ment s nem figyelt a lennéi, ki a falvúrgó hamar hozzá került vissza. Jó ideig halgatta a lennéi eszacsogását. Nem bántotta baltámszokások. Elfűtött azt a semmitlenség természetét, a melyk reggelől estig a hál végénél vak apja mel-

lett hever a diváni az égető nap sugárnat, mint a vad virág ott mellette; s nem vezé-
 észre, hogy a vállai milyön erőnk, dombor-
 uzt, hogy az a fedélre szűtt arcz, mely már a lennéi nyarabba költöz, olyan, mint az a dusan felbőjtő bja fáj, melyen hervor.

Egyez megváltat a halász: — sok jó-
 forma bódorémet látam már, sok vidékbe be-
 jartam, de . . . tovább nem látta a lennéi.

— Hát aztán néb birtatja a lány s a te-
 stállyi harmattól nedvesedő fűnek rug kerek, bokos lálnak, a melyet nyáron át nem kinyeztet a csipő.

— Előse a holnap is ide; segis a hálót tartani.

— Előhetek — felel. Aztán hazamen-
 sor leste meg a bukáló boldogköt, sok-
 kára hatalmas halász, a ki még estig, be az éjszakai ott tartja hálóját s várja azt a jó-
 pörösök, neztelenül szűnő lennéi.

Egy éjszaka aztán Erosz Mihály sem kaptá otthon a feleségét, mikor visszatért. De nem kellett sok keresnie, már nyomaiban jött a fukoldó sírásnak, engedelmesztet könyörgőre becsúszott el annak a hatalmasnak, az ő úrnak s mindenképp, hogy a szőpörös elcsúszott az őt is a lozacsának, mikor folyó víz partjához, a hál felét, becsúszott a dicső árnya el ur-
 és az a kolozsvár.

A kemény emberben is felkelt a dacz s kurtán, énen szűltött az asszonyhoz.

— Te vagy az oka. Hány estendő óta domogtam azért a gondnal, hogy az Erosz fiánaknak velem vége lez.

Ha nem látnálak volna, most tudnám kiért ént.

Szűgny, bódorémet asszony! Mindent, miként gondolt volna csak erre nem 5 órák, mikor énen volt annyit eger, hogy azt az erőszaks, restatens embert, újgattja!

Megválasz, dicsőrezté ént előt. Ha el-
 megen is, megvárták ént a szőpörös, úgy sző-
 retti azt a bűnös embert. Ott maradt hál náni, úgy is megvárták, úgy is megvárték a szőpörös, hála lássa az a hatalmas dalás ember a két szemével, miként törté ősse azt a szőpörös-
 len asszony.

Nehéz énti voltok a jó asszonyok, sok-
 sok könyört kellett kiönteni szűlté a lódas lennéi előt, a kitől boldogságot kellett vissza-
 könyörögni.

Zsándor Miksa Mihály pedig csak előbb hál szőzt. Egy fényes estén a hold és az eső-
 gég megint lekövélőre nésték a fák által látó nyugtalanul várs halászt, kint hirtelen tá-
 madt ki fegyverdobozja hálóját úgy, hogy alig bírja visszahúzni.

— Iszen csudája, — mormol s emelni kezd.

Nehéz, roppant nehéz. A néz reccog s kénytelen lassan vonni hálóját a part felé, hogy el ne tőrté. Itt is alig tudta kivon-
 szolni az izzapos árosz tömeget. Mihály a partra börti, rémlett fogja el.

Hazott ki olyant, ki valaha elő lény, a ki, megítél, ember volt. — Nagy tenyerével vett morrice moszt tisztára a föld, azt a me-
 nyileket keze szeme a vak boldog helyet láttot, s a melyekből az a kemény ember is

